

Hjournal²

časopis Fakulty humanitních studií UTB ve Zlíně / 1 / 2021

Obsah

Úvodní slovo děkana Libora Marka	4	Dobrovolnictví v době pandemie	17
Konference „Rodina–zdraví– –nemoc“ na FHS	6	Krizové call centrum UTB	19
Testování zaměstnanců na Covid-19 v režii ÚZV	8	Mgr. Magdalena Hanková, Ph.D.	25
Nový vizuál	9	FHS ani v roce 2020 nechyběla na Senior cupu	30
Netradiční prezentace fakulty	10	FHS na 60. Zlín Film Festivalu	31
Příprava na virtuální DDO	12	Charitativní akce	32
Junior univerzita (17.–21.8.2020)	13	Noc vědců on-line s příspěvkem FHS	34
Tradiční setkání zaměstnanců netradičně	14	Fakultní učitel jako facilitátor kvalitní přípravy budoucích učitelů mateřských škol a 1. stupně ZŠ	35
Distanční výuka	16	Co nás čeká?	36
Motivace studentů k výjezdům do zahraničí	16		

Úvodní slovo děkana

Vážené kolegyně, vážení kolegové, přátelé fakulty, do rukou se Vám dostává druhé číslo fakultního bulletinu H-journal, v němž bilancujeme dění na fakultě v posledním turbulentním půlroce a zároveň zlehka pohlížíme do budoucnosti.

Bilancování je to vesměs příjemné, jenom s tím pohledem do budoucna to poněkud hapruje. Konjunkturu snad ještě výraznější než bilance totiž v dnešní době zažívá spíše predikce. Odborníci nejrozumnějšího zaměření a – nutno dodat – s vyšší či nižší mírou kompetentnosti se přímo předhánějí v různých predikcích. Konstruuji modely, tvoří k nim scénáře a před průměrným konzumentem zpráv tak denně vyvstává tu zářná, tu zase temná budoucnost v tak rychlém sledu, že výsledkem může být snad jenom směsice rezignace, euforie, protestu a nevědomého potlačení. Dnes a denně zjišťujeme, že k budoucnosti je třeba přistupovat s jistou dávkou pokory. Dovolím si proto jenom několik skromných predikcí a bilancí – v bodech a telegraficky. Už třetí semestr v řadě proběhne na FHS jinak než standardně. Pro studenty bakaláře to znamená polovinu studia, pro magistry téměř celé. Nebývalý, unikátní stav. Jak tedy vypadá život na fakultě? Opět jsme se zdokonalili ve virtuální formě výuky a zkoušení – vlastní praxí i na školeních. Teď už nás zajímají nuance, nejenom základní princip dané technologie. Při tom všem jsme ve všech oblastech spustili realizaci nových studijních programů podle akreditací získaných v posledních dvou letech.

Slibně se rozvíjela projektová činnost (kupříkladu GA ČR nebo TA ČR, také strategické projekty). Mnohé akce musely být přesunuty či zrušeny. Ti, kteří se rozhodli držet prapor tradičních akcí (jako třeba houževnatí organizátoři konference Rodina – zdraví – nemoc 15. října 2020), se stáhli nikoliv do ústraní, ale do virtuálního prostoru. Stejně tak i v případě dalších událostí. Víme, že den otevřených dveří může být zajímavý i online, to platí i pro jeho přípravu. Kouzelné slovní spojení home office nám v míře vrchovaté umožnilo pohlížet úplně jinak na organizaci práce na fakultě. Zkrátka, všechno je v pohybu. To jsme věděli, ale teď je to vskutku hodně vidět. Závěrem bych chtěl poděkovat všem, kteří se na podzim zapojili do pomoci potřebným – v oblasti zdravotnické, sociální i pedagogické. A tomuto číslu H-journalu přeju hodně čtenářů.

Konference „Rodina–zdraví– –nemoc“ na FHS

Prostřednictvím videokonference se v náhradním termínu 19. listopadu 2020 uskutečnila konference Rodina – zdraví – nemoc. Konference, již tradičně organizoval Ústav zdravotnických věd, byla určena zejména všeobecným, praktickým a dětským sestrám, porodním asistentkám, zdravotně-sociálním pracovníkům, fyzioterapeutům, ergoterapeutům, studentům a pedagogickým pracovníkům působícím v nelékařských zdravotnických oborech. Součástí virtuálního setkání byla také putovní expozice fotografií světoznámého fotografa prof. Jindřicha Štreita „Nursing Now“, které byly vystaveny ve foyer U18 jako pocta náročné profesi zdravotní sestry. Putovní výstava vznikla díky Spolku vysokoškolsky vzdělaných sester a je hlavní českou akcí v rámci této celosvětové kampaně. Fakulta si velmi cení toho, že její prostory mohly být součástí této expozice.

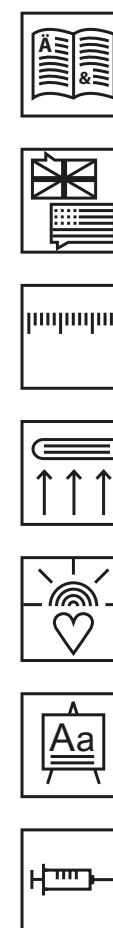
Testování zaměstnanců na Covid-19 v režii ÚZV

Spíše než o životě na fakultě bychom u tohoto příspěvku mohli hovořit o životě na univerzitě. FHS totiž ve spolupráci s rektorátem UTB zajistila na začátku roku možnost bezplatného testování všech zaměstnanců UTB antigenními testy COVID-19 (AMP Rapid Test SARS-CoV-2 Ag), které provádí zaměstnanci Ústavu zdravotnických věd přímo v prostorách FHS. Pilotní testování proběhlo 16. prosince 2020. Od 13. ledna 2021 probíhá testování vždy každou středu od 8 hodin. Zájemci o testování se mohou zapisovat do rezervačního systému, který se velmi rychle plní. Tento systém tak zaručuje plynulý průběh testování.

Nový vizuál

Ve spolupráci s panem doc. Mgr. A. Pavlem Nogou, ArtD., vedoucím Ateliéru Grafický design na FMK UTB, se zrodil a stále rodí nový vizuál fakulty. Zásadním krokem byl návrh nových piktogramů v jednotném stylu, jež zastupují jednotlivé ústavy i centra a přispívají tak k lepší orientaci a identifikaci. Dále vznikly šablony pro tvorbu dokumentů a šablony pro powerpointové prezentace, ve stavu zpracování je nová brožura (skládačka) prezentující studijní programy FHS. Líbilo se vám novoroční „PF 2021“ a líbí se vám H-journal? I tyto jsou dílem Pavla Nogy.

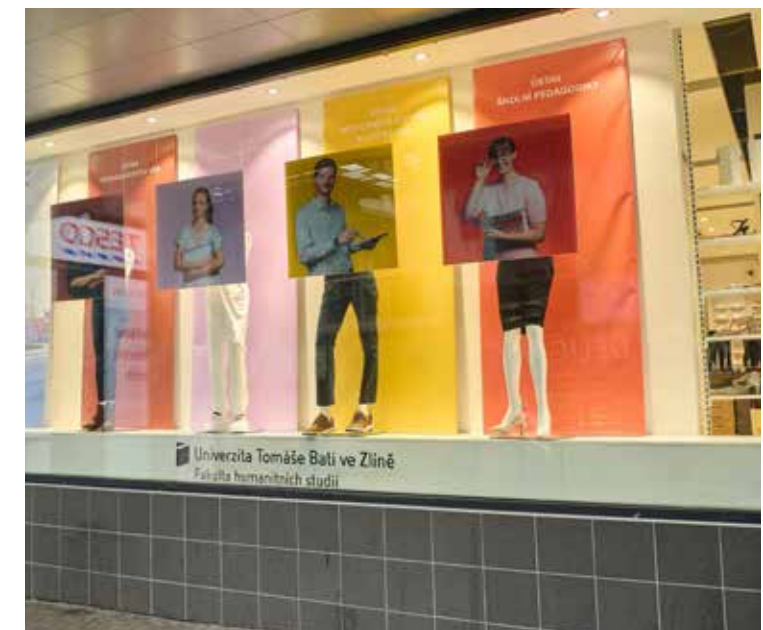
Netradiční prezentace fakulty

Stěžejní rolí propagace je prezentovat studijní programy potencionálním zájemcům o studium. Důležité je ale dávat o sobě vědět i široké veřejnosti, na což fakulta nezapomíná. V tomto semestru jsme tak navázali spolupráci se společností Baťa a.s. a její prostory na ulici Dlouhá jsme využili k netradičnímu představení jednotlivých ústavů fakulty. Ve venkovní výloze kolemjdoucím neuniknou pozornosti figuríny doplněné o velkoformátové fotografie našich studentů, kteří reprezentují ústavy fakulty resp. profese či povolání,

která budou po absolvování studia vykonávat. Spojitost s prostory firmy, která je proslulá výrobou a prodejem bot se přímo nabízela – figuríny jsou obuty do „baťovek“ a oblečení bylo zvoleno formální dle profese. Každému prezentovanému ústavu je přiřazena specifická barva, dolní okraj výlohy slouží jako místo pro logo fakulty. Součástí instalace je také ukázka prací studentů Učitelství pro mateřské školy, které připravili v rámci předmětu Hra a její edukační využití. Ty jsou umístěny v části výlohy, v níž Baťa nabízí dětskou obuv.

Na schodišti ve vnitřních prostorech prodejny jsou pak vystaveny panely se stručným popisem ústavů a center fakulty a mash plachta s fotografií budovy FHS - pro ty, kteří ještě neví, co se v této budově skrývá. Tento zajímavý a výrazný koncept je výsledkem usilovné práce studentů Ateliéru prostorového designu FMK pod vedením pana ing. Arch. Kamila Kolářka, kteří celou výstavu navrhli a zrealizovali. I když se kvůli koronavirové situaci výstava přesunula, stála námaha spojená s její realizací určitě za to.

Příprava na virtuální DOO

V prosincových dnech a následně pak v prvním lednovém týdnu se na FHS uskutečnilo natáčení videí určených ke zveřejnění v rámci netradičního virtuálního Dne otevřených oken UTB dne 4. února 2021. Natáčení se ujal zkušený tým studentů z FMK a dosud nezkušený tým akademických pracovníků v čele s panem děkanem, kteří zde vystoupili v roli moderátorů a představili specifika daných ústavů. Příprava na natáčení byla náročná. Vmáchnout do dvou minut informace o ústavu,

nabízených oborech, o uplatnění studenta, o přijímacím řízení a vedlejších aktivitách a pozvat uchazeče ke studiu na FHS vyžadovalo hodně kreativity. Natáčení probíhalo ve vybraných a specializovaných učebnách a ve studentském klubu, přičemž se některým ústavům podařilo zajistit i přítomnost studentů, kteří dokreslili celkovou atmosféru studia na FHS. Výsledná videa budou ode Dne otevřených oken k dispozici na webu fakulty.

Junior univerzita[®] (17.–21. 8. 2020)

Projekty, experimenty, angličtina, výlety, bazar, tvoření, exkurze... ani pandemická situace v ČR nezabránila Ústavu školní pedagogiky zrealizovat pro děti oblíbenou Junior univerzitu[®]. Oblíbená prázdninová akce se letos uskutečnila v posunutém termínu, v týdnu od 17. do 21. srpna. Větší i menší účastníci prožili týden plný zábavy a vzdělávacích aktivit, který byl zahájen imatrikulací a na konci týdne korunován slavnostní promocí malých i větších absolventů. Slovy jednoho z pravidelných účastníků instruktorského kurzu byla tato akce „sice trochu jiná, protože jsme museli uvnitř nosit roušky a stále si umývat ruce, ale i tak to bylo bezva jako minulé prázdniny.“ Více ani není třeba dodávat.

Tradiční setkání zaměstnanců netradičně

Ještě před zahájením zimního semestru se uskutečnilo další Setkání zaměstnanců FHS, tentokrát „na dálku“. V on-line úložišti MS Teams si zaměstnanci mohli nejdříve projít prezentace zástupců vedení fakulty a dne 11. září s nimi pak ve stanoveném čase diskutovat a zeptat se na cokoliv ze života a fungování fakulty, popř. vyjádřit se k dění na FHS.

Součástí setkání bývá již tradiční vyhlášení nejlepších akademických pracovníků uplynulého období za jednotlivé součásti fakulty, ale protože i po zbytek roku 2020 platila stále protiepidemická opatření, proběhlo předávání ocenění nakonec komorně přímo v pracovně pana děkana. Ten poděkoval oceněným zaměstnancům za jejich pracovní nasazení, přístup k plnění úkolů a výsledky, které ve své oblasti dosahují. V letošním roce se děkan rozhodl udělit navíc ocenění nejlepšímu technicko-hospodářskému pracovníkovi. Gratulujeme.

Nejlepší akademický pracovník Centra výzkumu FHS v akademickém roce 2019/2020
Mgr. Jan Kalenda, Ph.D.

Nejlepší akademický pracovník Centra jazykového vzdělávání FHS v akademickém roce 2019/2020
Mgr. Jana Orsavová, Ph.D.

Nejlepší akademický pracovník Ústavu moderních jazyků a literatur FHS v akademickém roce 2019/2020
M.A. Svitlana Shurma, Ph.D.

Nejlepší akademický pracovník Ústavu pedagogických věd FHS v akademickém roce 2019/2020
Mgr. Lucie Blašíková, Ph.D.

Nejlepší akademický pracovník Ústavu školní pedagogiky FHS v akademickém roce 2019/2020
PhDr. Hana Navrátilová, Ph.D.

Nejlepší akademický pracovník Ústavu zdravotnických věd FHS v akademickém roce 2019/2020
prof. MUDr. Milan Kudela, CSc.

Nejlepší technicko-hospodářský pracovník FHS v akademickém roce 2019/2020
Petra Cejnarová

Distanční výuka

Nejprve v návaznosti na vydaná nařízení Krajské hygienické stanice ve Zlíně, následně i na základě přímého rozhodnutí Vlády ČR, byla ve 4. týdnu akademického roku 2020/2021 zrušena kontaktní výuka a zakázána osobní přítomnost studentů na celé univerzitě. Výjimku na FHS měli pouze studenti Ústavu zdravotnických věd, jejichž přítomnost však byla žádána i v nemocnicích.

Co bylo důvodem tohoto neutěšeného stavu, není třeba zdůrazňovat – covid-19 ovlivňoval a ovlivňuje nejen studijní, ale i organizační a další život celé fakulty, potažmo univerzity a celé české společnosti. Veškerá výuka probíhala distanční formou přes Microsoft Teams a fakulta udržovala kontakt se svými studenty i pomocí sociálních sítí.

Motivace studentů k výjezdům do zahraničí

V rámci propagace studia a praxí v zahraničí proběhly dne 27. 11. 2020 online prezentace studentů, kteří se vrátili ze studijního pobytu v Liege v Belgii. Tři studenti z ÚMJL se netradiční formou (resp. v této době spíše již tradiční formou) pokusili přiblížit zájemcům o výjezd do zahraničí „strasti a slasti“ svého pobytu. Jedna prezentace se týkala obecně studia v Belgii,

v Liege, druhá se zaměřila na praktické postřehy, rady a tipy a třetí příspěvek byl vytvořen formou videa, které obě prezentace doplnilo obrazově. Zájemci o studium v zahraničí si mohli vyslechnout, jak to na studijním pobytu chodí, co vše je třeba udělat pro jeho úspěšný průběh a v neposlední řadě i osobní názory našich studentů. Zájemci se navíc se dozvěděli, jak studenti vyřešili

covidovou situací: varianta návratu domů a dostudování v ČR, varianta dostudování semestru v zahraničí. Propagace výjezdů formou online prezentací se osvědčila a měla velký dosah, proto v ní budeme pokračovat i v budoucnu s nadějí, že se situaci uklidní a zájem o výjezdy se zvýší.

Dobrovolnictví v době pandemie

Jistě jste na webu fakulty zaregistrovali záložku „Studenti bojují s pandemií na všech frontách“, která nám v průběhu zimního semestru hodně narostla. Do boje s pandemií se postupně zapojili studenti všech ústavů. Zcela na počátku pandemie to byl Ústav zdravotnických věd a jeho studentky a studenti, kteří se starali o pacienty především v nemocničních zařízeních a v sociálních službách. V oblasti sociálních služeb, v dětských domovech či v domovech pro seniory výraznou měrou pomohli studenti Ústavu pedagogických věd. Obrovskou podporou v oblasti vzdělávání dětí byli i studentky a studenti Ústavu školní pedagogiky, kteří vyučovali a doučovali děti v rodinách zdravotníků, již se tak mohli zcela věnovat své profesi. Kromě toho

působili studentky a studenti toho ústavu i v mateřských a základních školách či v dětských domovech. Pozadu s pomocí nezůstal ani Ústav moderních jazyků a literatur, jehož studenti se dobrovolně hlásili do Krizového call centra UTB. Zde společně s desítkami studentů napříč celou FHS pomáhali Krajské hygienické stanici ve Zlíně s trasováním kontaktních osob pozitivně testovaných na COVID-19. Všem studentům touto cestou moc děkujeme.

Co o nás psali v tisku? Kdo z nás se objevil v TV či rozhlasovém vysílání? Odpovědi na tyto otázky najdete na zmiňovaném webu v části Pomoc FHS v médiích.

Krizové call centrum UTB

Dobrovolníci z řad studentů UTB se zapojili do velmi záslužné činnosti, kdy pomáhali pracovníkům Krajské hygienické stanice ve Zlíně se zvládáním náporu při trasování kontaktů pozitivně testovaných osob na COVID-19.

Práce spočívající v telefonování a komunikaci s lidmi, kteří přišli do styku s COVID-19 pozitivními osobami či přímo s COVID-19 pozitivními osobami (tzv. jedničkové hovory“), probíhala v call centru zřízeném v prostorách knihovny na U13 každý den, včetně víkendů a svátků. Do této činnosti se zapojilo celkem 164 studentů (včetně uherskohradištské centrály) a značnou část tohoto týmu tvořili právě studenti FHS. Odměnou za práci vykonávanou vedle studia jim bylo mimořádné stipendium, hodiny započítané do praxe, ale především dobrý pocit z toho, že mohli pomoci.

Bc. Markéta Sovišová je studentkou navazujícího studijního programu Sociální pedagogika (ÚPV) a zároveň je i po dobu studia zaměstnána v Centru pro studenty se specifickými potřebami. Od 22. 9. 2020, tedy od počátku, působí jako koordinátorka Krizového call centra UTB.

OTÁZKY PRO MARKÉTU

Co tato práce obnáší?

Markéta: Práce koordinátorky spočívá ve

snaze, aby vše bezproblémově fungovalo. Tedy, aby byli studenti dobře informováni a aby vše fungovalo, jak má, a v neposlední řadě, aby měli studenti správně zapsanou docházku a mohli tak dostat odměnu, která jim za odvedenou práci náleží. Řekla bych, že je důležité vědět, s jakým „problémem“ /dotazem se na koho obrátit a společně jej vyřešit.

Během prvních dnů bylo potřeba vymyslet a doladit, jak bude vše fungovat: jakým způsobem si budou moci studenti rezervovat směny, jak se dostanou do knihovny, aby měli všichni fungující připojení a především sluchátka, aby měli dostatek vytisknutých materiálů potřebných k práci. Bylo nutno pomoci i studentům s přihlášením do systému Daktela (a i do PC, protože někteří prváci byli v knihovně úplně poprvé). Náročné bylo odpovídat na množství dotazů zasílaných e-mailem. V průběhu druhé vlny nábory jsem např. měla během jednoho týdne 200 e-mailů, což bylo opravdu náročné, protože jsem chtěla všem odepsat nejlépe ihned. Zároveň mám pocit, že telefon mi již přirostl k uchu, nikdy jsem tak moc netelefonovala jako nyní.

Každý den bylo nutno vést dvojí docházku, jednu pro potřeby omluvení studentů z výuky, druhou pro výplatu stipendia.

Zatímco na začátku jsme sháněli co nejvíce studentů, abychom obsadili všechna volná místa, nyní musíme směny studentům rušit, neboť epidemiologická situace v kraji se zřejmě zlepšuje a také se méně testuje, proto není mnoho kontaktů a studenti tak nemají komu volat. Na jednu stranu je to nepříjemné, ale musíme si uvědomit, že je to dobré znamení toho, že se snad brzy vrátí život no normálu. Má pracovní náplň je opravdu různorodá. Troufám si říct, že již vše funguje téměř samo, protože se u nás střídá již poměrně stabilní skupina studentů. Avšak e-maily, telefonáty a koordinace směn stále zůstávají každý den.

Za celým call centrem stojí mnoho lidí, se kterými jsem stále v kontaktu, a kteří mi pomáhají s tím, aby vše klapalo, tak jak má.

Budeš končit – jaké máš téma diplomky? Má toto téma nějakou souvislosti s tvou aktuální činností?

Markéta: *Nad tématem své diplomové práce jsem přemýšlela již od léta, ale nemohla jsem se rozhodnout, neboť jsem potřebovala nalézt téma, které by mě opravdu bavilo. V září jsem již byla rozhodnutá pro jiné téma, ale nakonec jsem si řekla, že spojím své povinnosti vůči call centru s něčím užitečným. Takže: Motivace studentů k pomáhání v Krizovém call centru UTB. Budu se zabývat především zkoumáním vnitřní motivace a osobnostními styly studentů, kteří se zapojili do činnosti call centra.*

Koordinovat takový tým lidí určitě není jednoduché, vybavíš si předmět v rámci studia Sociální pedagogiky, který tě na tohle připravil?

Markéta: *Pravdou je, že to opravdu není jednoduché. Máme call centrum ve Zlíně a v Uherském*

Hradišti, celkově evidujeme 164 studentů, kteří u nás byli alespoň jedenkrát. A i když se člověk snaží sebevíc, ne všem se zavede. Během těch skoro pěti let studia si nevybavuju žádný předmět, který by nás připravoval na to, jak vést tým lidí.

Markéta se v rámci své koordinační činnosti v call centru setkává s řadou studentů napříč celou univerzitou. Pojďte si přečíst rozhovor s několika z nich, kteří studují právě na Fakultě humanitních studií UTB ve Zlíně. Nejprve si ale Nelu, Báru a Davida krátce představme.

Nela Uhříčková, sympatická krátkovlasá blondýnka, jejíž tvář je snad na všech sociálních sítích UTB. Studuje na Ústavu zdravotnických věd a je v call centru od prvního dne, kdy sem byla společně s dalšími kolegy poslána panem proděkanem Snopkem v rámci odborné praxe. Říká o sobě: Svůj volný čas trávím se svým psem, kamarády, navštěvuji kina, jezdím na bruslích a kole, chodím na brigádu do nemocnice a momentálně ještě pomáhat do call centra. Do budoucna bych se určitě chtěla věnovat práci ve zdravotnictví, buď v nemocnici, na ambulanci, nebo jako zubní sestra.

Barbora Stávková, sluníčko se spoustu energie, studuje rovněž na Ústavu zdravotnických věd ve studijním programu Porodní asistence. Píše bakalářskou práci, pomáhá v KNTB na covidovém oddělení, a ještě chodí k nám do call centra. Od prvního dne v call centru předvádí obdivuhodné výkony, patří ke studentům, kteří zvládnou obvolat nejvíce kontaktů ze všech. Říká o sobě: Protože jsem ve 3. ročníku Porodní asistence, pracuji teď hlavně na bakalářské práci, která nese název „Názor laické veřejnosti na umělé ukončení těhotenství“. Do budoucna bych chtěla pracovat na porodním sále a byla bych ráda, kdyby se mi podařilo vést předporodní kurzy pro nastávající maminky.

David Kurjan pracuje v call centru Komerční banky, tudíž má bohaté zkušenosti a je opravdovým profíkem. Vypracovává právě bakalářskou práci a připravuje se na státní závěrečné zkoušky. Říká o sobě: Studuji obor Anglický jazyk pro manažerskou praxi a píši bakalářskou práci na téma „The Language of the World of Warcraft Community“. Po státnicích bych pokračoval ve studiu na FaME v oboru Design Management a v budoucnu bych rád skloubil své oblíbené hobby, kreslení, s obory na UTB při práci v grafickém studiu.

OTÁZKY NA DOBOROVLNÍKY – TELEFONISTY

Co tě vedlo k tomu, připojit se k týmu dobrovolníků?

Nela: *Prvně nás k tomu přivedl vedoucí praxe, pan doktor Snopek. Měli jsme to v rámci praxe, ale pak jsem zůstala ze své vlastní vůle, protože mě ta práce nadchla a překvapila.*

Bára: *Když jsme měly seminář porodní asistence s paní doktorkou Vránovou, zmínila se o tom,*

že se hledají dobrovolníci, kteří by mohli vypomoci Krajské hygienické stanici Zlín s trasováním. Pár dní na to jsme obdrželi e-mail, kde byly uvedeny bližší informace k dobrovolnické činnosti. Po přečtení e-mailu jsem si řekla, že jdu do toho. Kdo jiný by přece měl jít pomoci, než student zdravotnického oboru?

David: *Přidal jsem se především kvůli novým zkušenostem a také tomu, že to je činnost, která se dobře vyjímá v životopisu.*

Měl/a jsi chuť to vzdát?

Nela: *Zatím jsem o tom vůbec nepřemýšlela. Práce mě hodně baví a jsem ráda, že můžu pomoci.*

Bára: *Myšlenku, že bych dobrovolnictví vzdala, jsem neměla. Některé hovory byly sice náročnější, ale vždy převažovaly hovory, kdy lidé byli připraveni nám na veškeré otázky odpovědět a byli k nám slušní.*

David: To jsem upřímně nepřemýšlel. Šel jsem do call centra s tím, že jsem čekal telefonáty s negativními lidmi, kteří nikomu své informace sdělovat nechtějí, kteří budou protivní na někoho, kdo jim prakticky nařizuje karanténu, ale realita byla nakonec pravý opak! Drtivá většina lidí, se kterými se při trasování setkávám, jsou příjemní, ochotní a pro naši práci mají pochopení.

Je tato práce vhodná pro všechny?

Nela: Určitě ano.

Bára: Myslím si, že ano. Práce není nijak fyzicky ani psychicky náročná. Stačí se jen zaposlouchat do kolegů vedle vás, kteří jsou zkušenější a naposlouchat, jak s lidmi komunikují. Pak už jen stačí se nebát a vytočit telefonní číslo ze seznamu.

David: Neřekl bych, že je pro všechny vhodná, ale jednoznačně bych řekl, že je to něco, co by si měl každý zkusit. Práce v call centru člověku pomůže pochopit hodně věcí, které by lidem bez takovéto zkušenosti nedošly, dodá to člověku odvahu komunikovat po telefonu a zlepší komunikační dovednosti.

Co je na práci operátora nejtěžší?

Nela: Zachovat klid a chladnou hlavu.

Bára: Myslím si, že nejdůležitější je ta komunikace s lidmi a umět jim naslouchat. A potom mít trochu trpělivosti, protože někdy to bylo opravdu potřeba.

David: Za mě je nejtěžší to, co na každé jiné práci. Vstát z postele a dojít do práce.

Můžeš krátce popsat, v čem spočívá tvá práce?

Nela: Poprvé jsem vyřizovala tzv. trojkové hovory, to jsou osoby, co přišli do kontaktu s covid pozitivní osobou, nařizujeme jim karanténu, požádáme je o podrobné informace, jako jsou

bydliště, praktický lékař, pojišťovna a podobně, a následně jim vyplíšeme žádanku a posíláme je na test. Později jsem začala volat tzv. jedničkové hovory, což jsou pozitivní osoby, s kterými vyplýváme formulář o jejich údajích a získáváme rizikové osoby, s kterými přišli do kontaktu.

Bára: Já jsem volala trojky, čtyřky a jedničky. Trojkové hovory spočívaly v tom, že jsme kontaktovali osoby, které přišly do blízkého kontaktu s Covid pozitivní osobou. Stanovili jsme jim karanténu, vystavili jsme jim e-žádanku na odběry a poučili jsme je, jak mají dále postupovat. Když jsem volala čtyřky, volala jsem praktickým lékařům, a sdělovala jsem jim, kdo z jejich pacientů má od nás nařízenou karanténu a musel postoupit testy. Nakonec jsem asi po 3 týdnech dostala důvěru a mohla jsem volat jedničky. To byly hovory, kdy jsme kontaktovali osoby, kterým vyšel pozitivní test na Covid-19. Získávali jsme od nich podrobné informace a společně jsme sepisovali trasování.

David: Ze začátku byla práce mnohem jednodušší – volání lidem, kteří se setkali s někým nakaženým a indikace na testy. Později jsem však začal volat i lidem, kteří byli pozitivně testováni, u kterých je vše trochu složitější. Od každého je třeba mimo jiné zjistit, s kým byli v posledních dnech v kontaktu, aby se minimalizovala šance, že se nakazí další lidé.

Lze skloubit tuto záslužnou činnost s distanční výukou?

Nela: Člověk musí chtít. Z mé strany je to těžké, protože máme výuku každý den, ale když člověk chce, tak si čas najde.

Bára: Určitě to lze skloubit s distanční výukou. Důležité ale je si směny řádně naplánovat předem a nerušit si je na poslední chvíli.

Je těžké udržet člověka na druhé straně u tématu a získat od něho potřebné informace?

Nela: Tak bych to úplně neřekla, spíš nemají zájem ani komunikovat, protože nesouhlasí s nařízením a karanténou.

Bára: U většiny kontaktovaných problém nebyl. Spoustu lidí již na náš telefonát čekalo a měli připravené veškeré informace, které jsme potřebovali získat.

David: Řekl bych, že jsem se nesešel s někým, u koho by byl problém držet se tématu a většina lidí s poskytováním informací problém nemá – spíše zjistím i to, co nepotřebuju.

Setkal/a ses s odmítavým postojem a negativní reakcí na dotazy?

Nela: Ano určitě, ale je to minimum osob. Pár jedinců se vždy najde. Karanténa jim přijde zbytečná, nesouhlasí s nařízením a už vůbec ne s testem.

Bára: Ano setkala jsem se. Většinou tak 2x za směnu jsem vedla náročnější hovor. Někteří kontaktovaní měli problém se sdělením svého rodného čísla, adresou trvalého bydliště nebo s tím, že musí být odesláni na testy. Nejednou se i stalo, že po úvodním představení proč volám, telefon ukončili a na další kontaktování nereagovali.

David: Přestože jsem se s takovými reakcemi setkal, především u rodičů, kteří nechtějí své malé děti poslat na test, je takových naprosté minimum a lidé jsou většinou velmi ochotní.

Pro odlehčení situace – máš nějakou úsměvnou historku či zajímavý postřeh?
Nela: Určitě jich pár bylo, ale teď si na nic zajímavého nevzpomenu... Jen bylo třeba zajímavé, když jsem volala 4členné rodině a při rozhovoru jsem zjistila, že místo 4, je jich 8, skoro každý jiné příjmení, trvalé bydliště, takže z 10 minutového hovoru se stal 20 minutový, ale spolupracovali perfektně, všichni byli milí.

Bára: Úsměvnou ani ne, spíš se mi několikrát stalo, že jsem na konci hovoru volajícím poděkovala za spolupráci a za čas, který mi věnovali, zeptala jsem se, jestli na mě nemají ještě nějaký dotaz, který bych jim mohla zodpovědět. A nejednou padla otázka: „A z kama že mi to voláte?“ Moje odpověď vždy byla, že ze Zlína, z knihovny UTB. Pak následovala odpověď: „Ale vy nejste Zlíňačka.“ Říkám, že nejsem, že tu jen studuji a v této nelehké době vypomáhám hygieně ve Zlíně. Pak jsem jen dodala, že jsem od Hodonína z malé dědiny. A na druhé straně se ozval smích a slova: „Já jsem si to myslel, podle vašeho nářečí.“ Pak ještě někdy následoval dotaz, jestli máme sklep, vinohrad a jestli se účastním folklórních akcí.

Co tě při této práci baví nejvíc a co naopak nejméně.

Nela: Baví mě komunikace s lidmi, každý reaguje jinak na danou situaci. Nejmiň mě baví komunikace s negativními lidmi, kteří nespolupracují, ale to k té práci taky patří.

Bára: Baví mě ta komunikace s lidmi, která většinou byla bezproblémová a někdy jsme se i s volaným zasmáli, potom i dobrá atmosféra mezi dobrovolníky, která v knihovně panuje. Méně příjemné potom pro mě byly hovory, kdy jsem cítila, že volaného na druhé straně můj hovor obtěžuje. V tom případě jsem se zeptala na nejnutnější informace, které jsem potřebovala vědět, osobě na druhé straně popřála pěkný den a šla do automatu na horkou čokoládu.

David: Nejlepší jsou na práci asi hovory s lidmi, kteří mají dobrou povahu a smysl pro humor. Nečekal bych, že se při trasování zasměju, ale někteří mají super smysl pro humor a dokáží rozesmát. Nejhorší zkušenost naopak byla s příbuznými zemřelých. Ne, že by byli nepříjemní, to určitě ne, ale nemám rád tu bezmoc, když takovým lidem nemám jak pomoci.

Tato rubrika bude vždy věnována některému z pracovníků fakulty. Jejím cílem je seznámit se i s lidmi, které tak často nepotkáváme na chodbách vzdělávacího komplexu, kteří však svou prací významně přispívají k vytváření dobrého jména fakulty.

Mgr. Magdalena Hanková, Ph.D.

Magdalena Hanková je absolventkou FHS, na níž vystudovala bakalářský a navazující magisterský studijní obor Sociální pedagogika. Ve studiu na FHS pak pokračovala i čtyřletým doktorským studijním oborem Pedagogika a v roce 2018 stala jeho první a velmi úspěšnou absolventkou. Za svou diplomovou a disertační práci získala Cenu rektora UTB. Nyní je vědeckou pracovnící a tajemnicí na Centru výzkumu FHS. V centru jejího odborného zájmu stojí aktuální otázky související s kvalitou života osob se zdravotním postižením – sociální aspekty inkluzivního vzdělávání, partnerské a rodinné vztahy osob s tělesným postižením a dopady vybraných sociálních služeb na kvalitu života osob se zdravotním postižením.

Jste absolventkou fakulty, na níž pracujete. Co Vás vedlo k výběru studia právě na FHS?
Když to vezmu od úplného začátku, tak vzhledem k tomu, že jsem maturovala na gymnáziu, bylo logickým a tak trochu i očekávaným krokem, že navážu studiem na vysoké škole. Tenkrát jsem

také uvažovala nad žurnalistikou na Masarykově univerzitě, protože mě už v té době bavilo psaní a asi jako jediná jsem si psaní domácích slohových prací užívala. Také moje češtinářka byla bytostně přesvědčena o tom, že bych se měla psaní dále věnovat a intenzivně mě o tom celý čtvrtý ročník

přesvědčovala. Já jsem naopak začínala mít pocit, že novinář, který nemůže být denně v terénu – což já bych vzhledem ke svému zdravotnímu omezení asi být nemohla – nemůže být dobrý novinář. Takže přesto, že jsem přihlášku na MUNI měla vyplněnou, hledala jsem ještě další školu. A protože mě bavila psychologie, sociologie a filosofie, říkala jsem si, že sociální pedagogika bude dobrou volbou, a to i z hlediska budoucího uplatnění.

Na FHS se mi nakonec zalíbilo natolik, že jsem zde jako studentka strávila 9 let. Pravda, Ph.D. studium spíše viselo ve vzduchu, protože byt' se ve mně při psaní diplomky pomalu začínal probouzet vědecký duch a od mé vedoucí, docentky Soni Kalendy (tehdy Vávrové), jsem věděla, že bude nově otevřen doktorský studijní program, chtěla jsem se přihlásit až o rok později do jeho kombinované formy. Člověk ale miní a „školitelka mění“, protože jsem se na základě našich rozsáhlých debat doslova za minutu 12 rozhodla, že to zkusím hned v pilotním ročníku v prezenční formě. A musím říct, že přesto, že to bylo poměrně narychlo, to bylo jedno z nejlepších rozhodnutí v mém životě. Během těch dalších 4 let jsem se pro vědeckou práci naplno nadchla a dodnes jsem své, teď už kolegyni, vděčná za její vytrvalost a trpělivost. I díky tomu jsou z mých tehdejších vyučujících nyní kolegové.

Mohla byste přiblížit svoji práci v Centru výzkumu FHS?

Na Centru působím od roku 2018 jako vědecká pracovnice, takže se věnuju primárně vědecko-výzkumné činnosti. To znamená, že v souladu se svou odbornou profilací realizuju zatím základní výzkum a na základě něj tvořím relevantní publikační výstupy. Ty, s ohledem na publikační politiku Metodiky 17+ směřuju hlavně do zahraničních časopisů, ale loni jsme ve spolupráci s kolegyní připravovaly i kapitolu do mezinárodní monografie. Takže nakonec píšu i bez žurnalistiky.

Samozřejmě, že klíčové je také reagovat na projektové výzvy. Monitoruju a „připravuju si půdu“ (formou impact faktorových článků) hlavně na projekty v rámci GA ČR, ale nevyhýbám se ani institucionálním projektům, pokud se se svým zaměřením „vejdu“ do požadavků.

Občas se věnuju i recenzní činnosti, ať empirických studií nebo knih. Je to pro mě příjemná změna, řekla bych až forma odpočinku, při které si člověk navíc rozšíří obzory.

To platí i o třetí oblasti aktivit, které se věnuju. Loni jsem vstoupila do projektu IKAROS, který se zaměřuje na popularizaci vědy u žáků základních a středních škol. To bude velká výzva, protože dosud jsem o svých výzkumech hovořila k dospělým posluchačům. Ale těším se, že až pomine současná situace okolo Covid-19, budu moci bořit

mýty a předsudky i u těch nejmladších. Vnímám to jako důležité nejenom z pozice vědkyně, ale i člověka s postižením, protože dosavadní studie ukazují, že předsudky se formují už u tříletých dětí. Tím, že půjdu tzv. „s kůží na trh“ a současně s nimi přiměřenou formou proberu témata, s nimiž mám i sama osobní zkušenost, doufám, že aspoň trochu přispěju k tomu, že budou brát člověka s jakýmkoliv postižením jako sobě rovného a nebudou se bát s ním komunikovat.

Od října 2020 ještě na Centru působím jako tajemnice, kdy kromě klasické pracovní náplně s tím spojené koordinuju i veškerou činnost našich studentských vědeckých sil. A nutno říct, že občas je příjemné odskočit si od vědecké práce k této spíše administrativní činnosti.

Jaké to je, být jedinou „čistě“ vědeckou pracovnící na Vašem centru? Jak třeba vypadá Váš typický den v práci?

Přesto, že jsem jediná „čistě“ vědecká pracovnice u nás na pracovišti, myslím, že krom toho, že na rozdíl od kolegů vůbec neučím, se naše pracovní náplň tolik neliší. Všichni se snažíme být aktivní ve vědecko-výzkumné činnosti. Já to mám ale opravdu jako full time job, takže, jak občas s nadsázkou říkám, „věduju od rána do večera“.

Pokud mám popsat opravdu typický den, tedy takový, kdy se neblíží deadline pro podávání projektové žádosti nebo odeslání článku do recenzního řízení, během snídaně obvykle pročtu a vyřídím pracovní maily. Protože jsem spíš „termínový typ“ a nerada pracuju ve stresu, většinou mám aspoň nahrubo rozplánováno, jakým aktivitám se daný den budu věnovat

V posledních týdnech jsem se věnovala přípravě empirické studie o mateřství mladých dospělých žen s dětskou mozkovou obrnou či aktuálně o učitelově působení ve třídě se žákem s postižením. Jelikož jsem kvalitativně zaměřená výzkum-

nice, tento typ výzkumu je náročný nejenom na koncentraci, ale i na čas. Takže i když se zdá, že člověk napíše během několika měsíců „jenom“ jeden, dva články, zabere to neskutečné množství času. Někdy jsem schopná sedět nad analýzami nebo rešeršemi zdrojů z databází i měsíc v kuse. Aby se ale práce pro mě nestala jednotvárnou, snažím se to „proložit“ aktivitami, které nejsou tak mentálně náročné, ale potřebné, jako třeba právě recenzování, vyřizování administrativy v rámci tajemnictví nebo konzultace se studenty.

Celkově mi moje práce pořád přináší nové výzvy, tou stěžejní je pro mě i po skoro třech letech vejít se do stanoveného rozsahu studie :-D Kromě toho se člověk musí připravit na to, že ne vždy všechno vyjde na první pokus. Neúspěch vždycky zamrzí, to nebudu zastírat, ale věděla jsem, že tato práce nebude snadná. A říkám si, že když nevyjde první pokus, neznamena to, že to nevyjde napodruhé. Razím proto heslo, že kdo nic nezkusí, nic nezíská. V akademickém světě to platí dvojnásob a je potřeba k tomu takto, s trochou nadhledu, přistupovat.

Jak vůbec funguje Centrum výzkumu FHS? (myslím, že by nebylo špatné přiblížit činnost CV např. pro nové kolegy či naše studenty).

To by asi byla otázka spíše na mého nadřízeného, dr. Kargeru. Souhrnně ale můžu říct, že realizujeme jak základní, tak aplikovaný výzkum. Kolegové aktuálně řeší jak projekt GA ČR, tak TA ČR. Z toho pak vyplývá i naše publikační činnost, kterou směřujeme do časopisů s vyšším kvantilem. Nedávno byl třeba kolegům publikován článek v žurnálu s kvantilem Q1. Zájemci k nám mohou přijít na metodologickou konzultaci anebo navštívit naše workshopy. Opakovaně Centrum pořádalo workshop zaměřený na práci s programem Atlas.ti anebo na smíšený výzkumný design. Loni jsme pořádali Letní školu situační analýzy, kde jsme zájemce nejenom z naší univerzity, ale třeba i z Masarykovy nebo Ostravské

univerzity seznámili s touto metodou a možnostmi její aplikace. A nemůžu opomenout, že Centrum zabezpečuje chod a vydávání časopisu Sociální pedagogika. V dubnu vyjde nové číslo, takže určitě doporučuju si ho online na webových stránkách www.soced.cz „prolistovat“.

V minulosti jste se věnovala i pedagogické činnosti. Cítíte se lépe v pozici vyučující, nebo vědecké?

Pedagogické činnosti jsem se věnovala hlavně během doktorského studia a krátce po nástupu na Centrum. Obecně se mi lépe pracovalo spíše s menšími skupinkami studentů, protože vzhledem k tomu, že jsem učila hlavně speciální pedagogiku a psychologii zdravotního postižení, snažila jsem se ve výuce zúročit mimo jiné i své životní zkušenosti člověka s postižením a tyto našim studentům praktickou formou předat. Takže jsme třeba mapovali bezbariérovost budovy, zkoušeli si zásady asistence člověku na vozíku nebo se slepeckou holí, anebo jsem jim pozvala na seminář pracovníky Ligy vozíčkářů. Ve výuce jsem se cítila dobře, pokud byli studenti komunikativní, pozitivně reagovali na praktické ukázky a nebáli se zapojit. U větších skupinek to tak dobře nefungovalo, ale bohužel i s tím člověk musí počítat. Abych ale odpověděla na Vaši otázku, bližší je mi asi věda, ale pokud ji mohu občasné proložit prací se studenty, je to ideální kombinace. Teď už se ale k přímé pedagogické činnosti vůbec nedostanu, takže se v tomto směru budu moci realizovat až v rámci zmíněného projektu IKAROS.

Zaměříte se i v budoucnu jen na vědeckou dráhu?

Člověk samozřejmě nikdy neví, co život přinese. Ale protože jsem už na doktorátu preferovala vědecko-výzkumnou činnost, bavilo mě třeba i řešení projektu IGA a aktivity s ním spojené, doufám, že se budu prioritně věnovat vědě. Protože jsem na Centru oproti mým zkušenějším kolegům spíše v juniorské pozici, mám na sezna-

mu ještě dost publikačních, projektových i výzkumných cílů, na které bych se v blízké době chtěla zaměřit. Takže rozhodně neuvažuji o změně.

Co Vás na této práci baví a co je naopak něco, co je sice její součástí, ale není to úplně Vaše oblíbená činnost?

Co mě určitě baví a co nesmírně oceňuju, je to, že se můžu věnovat tématům, které jsou mi blízké jako člověku. Pokud jde o školní inkluzi, mám přímou zkušenost s tím, jak to v praxi může ne/fungovat, a taky s tím, na co se zapomíná a nemělo by. Proto jsem začala zkoumat její sociální aspekty. Pokud jde o partnerské vztahy osob s postižením, to je v naší společnosti i nadále velké téma. Často se v této souvislosti setkávám s předsudky, a to nejenom mezi laickou, ale i mezi odbornou veřejností. Z pozice vědecké pracovnice a současně člověka s postižením mám podle mého názoru jedinečnou možnost tato tabuizovaná témata otevírat, ať už formou článku, přednášky nebo popularizační aktivity, a přispět tak k osvětě a vlastně i detabuizaci daného tématu. A co mě nebaví? Nemám problém s tím, že by mě v rámci mé práce vyloženě něco nebavilo. Některé činnosti, když se jim člověk věnuje delší dobu, protože to jinak nejde, dejme tomu analýze kvalitativních dat, můžou být ke konci už trochu „úporné“. Totéž platí o přípravě projektové dokumentace, kdy adrenalin stoupá. Ale většinou na sobě vycítím, kdy si musím dát stopku, den, dva se věnovat něčemu jinému a pak zase vrátit k rozdělané práci.

Nevím, zda bych byla schopna se dlouhodobě věnovat práci, která mi víc bere, než dává. Nejspíš ne. Jsem proto ráda, že zatím můžu s čistým svědomím říct, že má práce je můj koníček a snažím se z ní brát hlavně ta pozitiva, která mi přináší.

Za svou diplomovou a disertační práci jste získala Cenu rektora UTB. Můžete přiblížit témata, která jste v pracích zpracovávala?

V rámci diplomové práce jsem zpracovávala téma partnerských vztahů a sexuality mladých dospělých s tělesným postižením. Dokonce jsme ho s mou vedoucí, doc. Soňou Kalendou, vydaly knižně v Grada Publishing.

V rámci doktorské práce jsem se zaměřovala na sociální a emocionální potřeby individuálně integrovaných žáků s tělesným postižením v prostředí středních škol. I toto téma vyšlo knižně, tentokrát v univerzitním nakladatelství, a monografie pak byla v roce 2017 předložena jako vybraný výsledek za FHS UTB ve Zlíně.

Předpokládám, že nyní míříte i k docentuře. Čemu byste se chtěla věnovat v případné habilitační práci?

S trochou nadsázky říkám, že mi teprve uschlo razítko na doktorském diplomu, protože na jaře 2021 to budou tři roky, co jsem složila státní doktorskou zkoušku a obhájila dizertaci, takže i když se habilitace zdá logickým a časem určitě i očekávaným krokem, zatím není na pořadu dne. Nyní je pro mne prioritou získat kvalitní publikační výstupy a projekty. I to je ostatně klíčové pro získání docentury. Musím to tedy vzít krok za krokem.

Jakými tématy se zabýváte v současné době? Mají Vaše práce praktický přínos?

V zásadě navazují na své předchozí výzkumy, které jsem realizovala v rámci magisterského a doktorského studia. Protože oba přinesly zajímavé závěry a bylo zjevné, že je v rámci nich ještě mnoho subtémat zasluhujících si pozornost, nyní se intenzivně věnuju výzkumu mateřství z pohledu mladých dospělých matek s vrozeným omezením hybnosti. Sběr dat byl pro mě nesmírně zajímavou zkušeností a musím smeknout klobouk před otevřeností, s jakou mi participantky líčily své zkušenosti. I z jejich slov je patrné, že navzdory určitým humanizačním společenským změnám stále čelí mnohým předsudkům. Vnímám proto jako potřebné využít potenciál

tohoto tématu a více o něm mluvit, ať už formou přednášek, webinářů nebo už zmíněných popularizačních aktivit. Snažím se tedy skrze svůj výzkum působit hlavně na afektivní doménu posluchačů.

Neustále se také vracím k tématu inkluze, protože jde o téma, které u nás pořád budí rozporuplné pocity. Přesto, že nespočet zahraničních studií upozorňuje na nutnost věnovat pozornost i jejím sociálním aspektům, zjednodušeně řečeno tomu, jak se tento žák začlenil do kolektivu spolužáků, jak mezi ním a vrstevníky probíhá komunikace a kooperace, nevěnuje se u nás tomuto tématu dostatečná pozornost. I výsledky mého výzkumu ale ukazují, že by tomu mělo být přesně naopak. Možná i proto se o tato zjištění zajímali pracovníci kanceláře Veřejného ochránce práv. Potřeba řešit toto téma se ukazuje jako důležité i v kontextu neustálých novelizací, které na poli inkluze probíhají. Posledním velkým tématem byla možnost eliminace podpůrných opatření formou asistence pedagoga u žáků s vybranými druhy postižení. Toto riziko sice, zdá se, bylo odvráceno, ale vzhledem k tomu, že jde o významné téma intenzivně rezonující českým vzdělávacím systémem, je vcelku jisté, že se postupně otevřou další a další témata hodná prozkoumání. Jsem proto připravena se této příležitosti chopit.

Vážená paní doktorko, děkujeme za Váš čas a přejeme hodně úspěchů.

Fakulta se i v roce 2020 zapojila do luhačovického klání v pétanque určeného pro seniorské týmy Zlínského kraje pod názvem Senior Cup. Ten se z květnového termínu přesunul na konec prázdnin a uskutečnil se tak až 27. 8. 2020, což mu neubralo nic na jeho atraktivitě. I sedmý ročník této akce zaštilil Zlínský kraj ve spolupráci s Fakultou humanitních studií UTB ve Zlíně a Láznemi Luhačovice, a. s. Do přípravy a organizace tohoto sportovního klání se letos kromě studentů Ústavu zdravotnických věd a Ústavu pedagogických věd zapojili i samotní pracovníci FHS, za což jim na tomto místě patří velký dík. Turnaj Senior Cup se stal již tradicí a je mezi seniory velmi vyhledávanou aktivitou. Letošního ročníku se zúčastnilo 42 soutěžících družstev ze všech koutů Zlínského kraje a nezbývá než gratulovat všem týmům ke svedení nádherného boje!

FHS ani v roce 2020 nechyběla na Senior cupu

FHS na 60. Zlín Film Festivalu

V roce 2020 slavil Zlín Film Festival jubilejní, již šedesátý ročník a i přes hygienické peripetie a posunutí termínu se jej nakonec podařilo úspěšně realizovat – Fakulta humanitních studií v jeho doprovodném programu nesměla chybět. Letos se zúčastněné ústavy zaměřily na bezpečnost malých dětí a žáků 1. stupně v prostředí internetu: na primární prevenci kyberšikany v prostředí 2. stupně ZŠ a SŠ. To vše pro děti připravili stu-

denti Učitelství pro mateřské školy, Učitelství pro 1. stupeň základní školy a Sociální pedagogiky. Nechyběly ani zdravotnické hlídky, složené ze studentů Všeobecného ošetřovatelství, kteří bedlivě hlídali zdraví návštěvníků festivalu. I přes počáteční nejisté organizační podmínky se celému FHS týmu podařilo sestavit a realizovat velmi povedený program, který jeho účastníci ocenili nejedním úsměvem a pochvalou.

Charitativní akce

Na konci zimního semestru se FHS podílela na dvou dobročinných aktivitách – Vánoční růže (Vánoční hvězda proti leukémii) a Vánoční sbírka (projekt Někdo tě má rád). Sběrku Vánoční růže proti leukémii uspořádal v prosinci již tradičně Ústav zdravotních věd. Zaměstnanci fakulty a letos i univerzity tak měli možnost pomoci zakoupením vánoční růže dětem léčícím se na Hemato-onkologické klinice Fakultní nemocnice Olomouc. Nejen, že pomohli dětem, ale zároveň přispěli k vytvoření sváteční atmosféry ve svých domovech. „Jsme

nadšené z obrovského zájmu ze strany zaměstnanců univerzity. Zapojily se úplně všechny součásti, včetně kolegů z Uherského Hradiště a my si vážíme každého z nich“, řekla dr. Krátká, jedna z iniciátorek sbírky na FHS. Díky této velké účasti se podařilo vybrat částku 34 300 Kč. Poprvé FHS participovalo i na benefičním projektu Někdo tě má rád, jehož hlavní myšlenkou je podpora zlínského Útulku pro zvířata v nouzi Vršava. Zaměstnanci mohli pod vánoční stromeček FHS ve foyer budovy položit granule, pamlsky, ale také hračky, ručníky, deky aj. potřeby určené pro čtyřnohé obyvatele útulku. I přes skutečnost, že se v budově pohybovalo jen minimum lidí, se podařilo nashromáždit skutečně obdivuhodné množství dáreků, jejichž objem předčil jak naše očekávání, tak i očekávání

samotného organizátora akce FMK. Tyto dvě dobročinné aktivity doplnili i studenti programu Sociální pedagogiky, kteří se i v roce 2020 zapojili do veřejné sbírky Bílá pastelka a i přes uprštěné počasí se jim v ulicích podařilo vybrat 17 038 Kč, což je z celkového výtěžku

51 856 Kč pro zlínskou pobočku Sjednocené organizace nevidomých a slabozrakých ČR (SONS) velmi pěkný výsledek. Spolupráci se studenty ÚPV si pochvaluje i vedoucí zlínské pobočky SONS a již nyní vedení ústavu počítá s tím, že se do akce zapojí i v roce 2021.

Noc vědců on-line s příspěvkem FHS

27. listopadu se uskutečnila noc naplněná oblíbenými vědeckými radovánkami a zájemci o tuto tradiční akci si ji mohli užít přes internet z pohodlí domova. Za zlínskou univerzitu do programu přispěla i Fakulta humanitních studií s přednáškou QUO VADIS, PŘEKŁAD? ČLOVĚK VS. STROJ. Tato přednáška byla součástí série „10 minut o vědě“, ve které zkušená překladatelka a akademická pracovnice z Ústavu moderních jazyků a literatur dr. Katarína Nemčoková přiblížila publiku, jak to s tím překladem vlastně je. Online přednáška dostupná zde: [QUO VADIS, PŘEKŁAD? ČLOVĚK VS. STROJ](#)

Potřebujeme ještě lidské překladatele? V prezentaci se dozvíte, co je strojový překlad, jak a proč vznikl a kam směřují jeho kroky. Naleznete odpovědi na otázky, v čem se strojový překlad liší od asistovaného překladu, v čem je lepší než ten lidský, v čem pořád výrazně zaostává, a proč mají překladatelé z vývoje v strojovém překládání radost. V závěru nakoukneme i pod pokličku nejnovějších směrů ve vývoji strojového překladu a jeho opětovnému posunu blíž k lidské činnosti. Přednáší PhDr. Katarína Nemčoková, Ph.D. z Fakulty humanitních studií Univerzity Tomáše Bati ve Zlíně.

Fakultní učitel jako facilitátor kvalitní přípravy budoucích učitelů mateřských škol a 1. stupně ZŠ

Ústav školní pedagogiky se zaměřuje zejména na přípravu budoucích učitelů mateřských a základních škol, k níž využívá i projektovou činnost. Aktuálně je to významný projekt z Operačního programu Výzkum, vývoj a vzdělávání s názvem Fakultní učitel jako facilitátor kvalitní přípravy budoucích učitelů mateřských škol a 1. stupně ZŠ, jehož hlavním řešitelem je Mgr. et Mgr. Viktor Pacholík, Ph.D.

Hlavním záměrem projektu je podpora didaktických kompetencí studentů učitelství v preprimárním a primárním vzdělávání. Tento cíl je naplňován rozvíjením souvisejících pedagogických dovedností nejen studentů, ale také akademiků a učitelů MŠ a ZŠ, kteří do praxeologické přípravy studentů vstupují. Těžištěm jsou vzdělávací aktivity a diskuze studentů, akademiků a učitelů z praxe. Novou inspiraci mohou studenti, akademici i učitelé MŠ a ZŠ čerpat z příkladů dobré praxe v zahraničí. Každý rok má skupina složená

ze zástupců studentů, akademiků i učitelů možnost navštívit Finsko, Polsko či Slovensko. Zde je však situace přímo závislá na aktuální epidemiologické situaci v ČR i ve světě.

Navzdory nelehké situaci s výrazně omezenou možností prezenčního vzdělávání studentů proběhlo 10 seminářů pro studenty učitelských studijních oborů a programů. Semináře rozvíjely praxeologické kompetence studentů v oblasti managementu heterogenní třídy, využívání didaktických technologií v pedagogické práci, práce s dítětem se speciálními vzdělávacími potřebami v ZŠ, individualizace výuky na ZŠ nebo využívání aktivizačních metod v kontextu konceptu STEM. Další 11 seminářů, zaměřených na rozvíjení schopností a dovedností studentů efektivně volit a realizovat aktivizační metody nebo na individualizaci práce s dítětem v MŠ, se připravuje na začátek roku 2021. Semináře budou studentům nabídnuty také v dalších dvou letech realizace projektu.

Připravují se také vzdělávací aktivity pro vysokoškolské učitele, kteří připravují studenty-budoucí učitele. V seminářích bude kladen důraz na praktické dovednosti vysokoškolských pedagogů a přenos získaných dovedností do praxe, komunikace se studenty, budoucími učiteli. Východiskem myšlenky zaměřit se na rozvíjení těchto dovedností u vysokoškolských pedagogů je nejen efektivita takto podávané zpětné vazby, ale také koncept sociálního učení. V rámci těchto principů se předpokládá přejímání způsobu komunikace a poskytování zpětné vazby samotnými studenty - budoucími učiteli a využívání těchto dovedností v jejich pedagogické činnosti.

V rámci projektu jsme v roce 2020 uskutečnili dvě diskusní setkání s vysokoškolskými učiteli, učiteli základních a mateřských škol, dále s absolventy

a studenty učitelských studijních programů. Toto setkání bylo realizováno v klíčové aktivitě Podpora spolupráce vysokoškolských pedagogů a učitelů spolupracujících MŠ/ZŠ, jejímž cílem je podporovat síťování spolupracujících mateřských a základních škol v kooperaci s VŠ. Diskusní setkání byla zaměřena na aktuální situaci v přípravě a realizaci studentských pedagogických praxích budoucích učitelů mateřských a základních škol. Diskutována byla také další témata, např. dopad situace s COVID-19 na výstupy praxí studentů, využití online rozhraní pro sdílení didaktických výukových materiálů, problémy v distanční výuce. Přínosem setkání je především vzájemná komunikace aktérů spolupracujících na přípravě budoucích učitelů mateřských a základních škol a význam podpory síťování fakultních a spolupracujících škol, kterých jsou v současné době více než čtyři desítky.

Co nás čeká?

březen 2021

zasedání VR FHS

březen 2021

Show-off (online)

březen 2021

distanční výuka